

Setmanari portaveu del Partit R. R. S. C. d'Ulldecona

EDITORIAL

Noms i fets

Un dels blasons de que presumeix la Lliga, deixant apart el de la seva beatitut; es el de la seva tasca immaculada i sens tara en profit del catalanisme. Aixís es pot oir, en tots els mitings i conferències que arreu de Catalunya donen els Abadals, Ventoses i Tallades, com a placa mes sonora i repetide, el cant a la terra aimada, florida i exuberant. Escoltareu al-hora, la veu emocionada dels oradors pintant les excel·lències, l'història i la puressa de l'ensinya pairal de les quatre barres, que en temps llunyants, fou mestressa en tot el Mediterrani i vá onejar gallarda i heroicament en les apartades terres de Grècia.

I clar es, que'l vostre pit saturat d'el amor sant per vostra patria, rebossarà i vibrarà d'entusiasme; el vostre cor que bategarà impulsat per sang briossa catalana, accel·lerarà el seu ritme, emportat per la passió a la teva mare; els vostres ulls, que constantment guspirent plens de foc al contemplar el símbol patri, brillarant encar molt més al veurer desplegar la senyera de Wifred davant vostre i les mans, inconcientment s'ajuntarán i picarán amb braó i dalit, tot coronant la parla dels oradors que mestrívola i acaloradament, han sapigut anar desperantant poc a poc en la vostra ànima, l'inmens foc sagrat i patri que tots

els catalans portem en el més profund de les nostres venes.

Es aleshores quant els oradors i els seus acompanyants iniciarán la desfilada i el públic ronc de tant donar visques, aumengtará si cap les seves mostres d'afecte i de adhessió; els mocadors es trovarán agitats al vent per febrósas mans catalanes, com si un inmens nombre de palomes blanques, sal-ludesin xiroies, als homes que han sapigut escalfar d'amor patri el pit dels asistents.

Més de sopte, tots aquells visques, clamors, entusiasmes, mocadors triomfals i aplaudiments s'acabarán com per art d'encantament; la transició serà brutal, violenta, aclaparadora.

Veurem aleshores amb tristessa i extranyessa al ensems, com una part de públic dona mostres de demoralització, tot fent asomar al rostre unes ganyotes de desencant i amargura; un altre nombre de asistent fuig, a la manera d'un gós amb la cúa entre cames, escorregut de la mala passada; uns altres iniciarán rumors de protesta; uns altres dirán que s'els ha estafat i els més decidits xiularán com a males venturres, altres assegurarán que per aquest viatge no es necessitaven alforjes i els més sensats cuitarán a donarse de baixa en els rengles de

la Lliga per haverlos hi donat gat per llebra.

I tot això... ¿per qué?

Permeteumos, si us plau, abans una petita divagació. Figureu-vos un jove que endut per l'amor d'una formosa pubilla vagi a cantar la seva passió al peu de la florida finestra, aont ella, sol escoltar les cançons del seu estimat. Figureu-vos que quant aquest llença amb més fogositat i enardiment les seves més belles i dolces notes, es troba desagradablement sorprés per un dutxa freda i mortificant, servida ironicament pel pare de l'estimada, tip de cançons i de murgues. ¿Enteneu el que passarà per l'ànim d'aquell xicot? ¿Compreneu el seu desencant i el seu sofriment?

Doncs bé, feu apareixer entre els homes que entonen himne de loa i alabança a Catalunya, a un senyor que fou traïdor a la mateixa; feu sortir entre els capitostos d'un partit que's diu catalanista a un home que rebutjà l'ensinya de la mare patria; feu recollir els aplaudiments de la multitud, que pletòrica d'entusiasme, vibra de amorós sentiment per la terra sonmiada, a un politic que's jugà la gloriosa senyera barrada a canvi de llores i «honors», servits per dictadors enemics tradicionals de Catalunya; feu sortir en escèna a un capitots que inclús es

pavonejava d'haver decidit qué amb el seu vot de calitat, no fós hissat el pavelló catalá al balcó de l'Ajuntament d'Uldecona i comprendreu aleshores, les protestes, el desencant els rumors i la vergonya de tot un públic que tremolava d'emoció al oír alabançes de la seva terra pairal.

I comprendreu igualment, que'ls verdaders catalans; els que estimen a la seva mare patria; els que davant de la senyera casolana, vibren emocionats; els que veritablement tenent i saben lo que's una idea, una opinió, un criteri i un amor patri, fugint a correuita dels que sols tenent una idea, quant el vent politic els es favorable, dels que sols tenen una opinió, si les circumstàncies aixis ho volen, dels que sols tenen un criteri si amb aquest poden medrar i dels que sols tenen un amor patri, si no es presenta cap ocasió per traficar amb la llar pairal de la patria.

Contra aquets senyors, contra aquets politics i contra aquets homes, ens tenim de previndrer tots els catalans; enfront d'ells, hem d'esmerçar les nostres energies, per a impedir que's puguin arrapar i vullguin medrar al escalf del que no senten.

El seu nom deu d'esser estampat i recordat per tots els bons catalans, per avui i per a sempre més; la seva conducta política deu d'esser arxivada en el protocol de conductes anticalanes, per a que mai, mai més, puguin tenir ocasió de fer escarni, befa i despreci de la senyera nostra, que ha estat, es i será, el símbol que reculleix i agrupa, tots els records, tots els amors, tots els pensaments, totes les bellesses i totes les activitats d'aquesta terra democrata, liberal i republicana que'es diu: «Nostre Mare Calalunya».

¿Coneixeu qui fou el politic, protagonista del fet de referència? ¿Habeu oblidat al home, que amb el seu vot de calitat, vá impedir que la senyera de les quatre barres, flamejés honrosa i triomfant al balcó de nostre Ajuntament?

Doncs, catalans, apunteu i recordeu: Aquest senyor fou, en Josep Nofre Jesús, alcalde de les tres dictadures i un dels actuals capitosts de la Lliga Catalana.

Catalans, republicans: No ho oblideu.

MIRADOR

Rumbos políticos

Jamás, nuestro país se ha visto sacudido por pasiones más intensas; todo aquí es una cuestión urgente, viva, apasionante. Antes de la proclamación de la República, la crisis honda era más grave y más aguda que la que estamos viviendo ahora, pero entonces sólo una escogida minoría de luchadores, llenos de ciudadanía y de espíritu europeo, Domingo, Besteiro, Layret, Companys, etc... daban la voz de alarma, al comprobar la gravedad íntima de los trágicos problemas nacionales.

Proclamado el nuevo régimen se ha iniciado un avance lento pero sin desfallecimientos, más íqué duras, que durísimas resistencias a su paso! De un lado los grupos inadecuados, analfabetos, abandonados; de otro, el conglomerado de inadaptados. de eternos descontentos; de otro, el espíritu de oposición de franca rebeldía de nuestros reaccionarios, intransigentes, petrificados, fosilizados, a caballo de su catolicismo duro, acerado, lleno de fanatismos y de savia torquemadesca «pour sang», único ya en el mundo civilizado, (Segura, Pildain, Lamamié, etc...); de otro, la frivolidad picaresca de nuestros viejos políticos, escépticos, acomodaticios, marrulleros, (Alba, Melquiades, Royo, etc..) despreciadores de todo serio intento de renovación moral o técnico, manipuladores habilísimos en camarillas, cotillones, doblamientos vertebrales y demás tinglados propios de cortesanos y caciques. ¡Labor noble, digna y heroica la de aflojar a romper redes tan tupidas y cadenas tan fuertes!

¿La República ha destruído o tan sólo ha reformado favorablemente todas estas cosas? No soy excesivamente optimista, más por de pronto, puede remarcarse que ha precipitado el proceso de descomposición política y algo más que política y a puesto de relieve a la luz del sol, a la libre opinión de todos los ciudadanos, nuestros problemas más íntimos, más vivos, más apasionantes y que eran constantemente aplazados por una política de trampa y cartón, de maquiavelismos y de inconcientes, que entorpecía las ansias de renovación de todo un país. Recordemos sinó la situación de las fuerzas políticas antes de la República, corriendo un negro velo por encima de la Dictadura y veremos los dos núcleos monárquicos: conservador y liberal, (de nombre, no de hechos), que se mecían suavemente en el ideal paradíriaco del turno pacífico. El caso era ir pasando días y años, viviendo en la higuera, sin romper el cuadro de favoritos del Borbón, sin suscitar problemas o mejor aún, suscitándolos para hacerlos servir de plancha o pasarela de traspaso de poderes de uno a otro grupo, pero con la condición prefijada de no resolverlos.

Ahora, todo este tinglado se ha derrumbado; todo el país vive momentos álgidos en el campo político; la nación toda vibra de vitalidad. Cada día se notan afanes de progreso, de reconstrucción y las voces serenas de los que tantos calvarios y amarguras padecían, por mantener y divulgar la visión justa de lo que era España y de lo que podía ser, claman hoy en el Parlamento, para qué rápida y generosamente, a gran presión, se vaya a la democratización del Estado, sin violencias, sin derramamientos inútiles de sangre, cediendo quien tenga que ceder y preparándonos para convivir dignamente con los pueblos liberales y modernos.

Así hemos visto resueltos en un amplio espíritu de cordialidad

y tolerancia: el problema del regionalismo, con las libertades catalanas reconocidas; el de la libertad de conciencia; el de la reorganización de nuestra burocracia; el de las reformas militares y en fin el problema total de la reforma integral de la Constitución y la de nuestra vida, como nación europea que quiere dejar de ser una nación decadente y amordazada, ávida de hacer sentir por todo el mundo el clamor de justicia y de progreso que corre por sus generosas venas.

¿Escucharemos estas voces? ¿Tendrán los fracasados el civismo de reconocer su fracaso, para dejar de ser el obstáculo que irrita y provoca?

¡Quién sabe!

COL LABORACIO

Esquerres...

Un bon amic meu, hem prega la modesta col-laboració que jo puc aportar al nou setmanari baluart d'homes lliures IDEAL.

De bon grat accedeixo a dit prec, entenent que tot home d'esquerra deu de aportar hi el seu esforç intel·lectual i material.

IDEAL, setmanari òrgan del P. R. R. S. C. d'Ulldecona, obre fraternalment els braços a tots els Centres d'Esquerra de la nostra estimada vila i just serà que dits Centres l'hi prestin llur ajut; l'unió es imprescindible per donar-hi caliu i vida al primer setmanari democràtic d'Ulldecona republicana.

Les dretes monarquitzants que ostenten el govern de la població son el nostre enemic comú, els esquerrans hi som a distancia tal, que no els obirem; hem de unirnos per combatrels, ja sigui amb enteses per portar a la urna la candidatura que abans s'acordi per les directives dels Centres d'Esquerra, com per publicar aquest setmanari; hem de tenir em compte que els d'enfront son gats vells en aquest afers; la seva organització està sustentada amb amenaces que avui amb República no poden tenir cap conseqüència; els homes curts d'espèrit son al seu costat per por de ser atacats sens cap mirament i hem de reconèixer que més aviat son dignes de compadeixer, puix no en son de culpables si el règim monàrquic els portà a la situació present. L'antic règim no

JUSTO FERRE.

els hi dona lleis prou enèrgiques per obligarlos a concórrer a les escoles fins l'edat reglamentaria que la República té avui imposada; pares no gens escrupulosos preferien endurse el noi a pagés ja que'n treu més profit momentàneament. No siguem cruels amb aquets homes, procurem treurels aquesta por que duen arrelada al seu cor de temps inmemorials.

Per fortuna, ja Catalunya també porta camí de reintegrarse les seves llibertats que aquell mal-haurat imperialista ens prengué i un cop en possessió de tots els nostres drets, governats per homes democràtics, arribarem a la fita que tot poble treballador i honrat té dret.

Ulldecona ha de reivindicarse davant de tots els pobles d'Iberia, de la juguesca infidel que feu a la República en la seva arribada; els homes que aleshores votaren al exrei, avui amb República ens governen encara...

INGENU.

Ulldecona, Juliol, 1933.

¿Quereis siempre tomar un buen café?
 Pedid a todos los establecimientos
CAFES-COSTA
 Agente Comercial
FELIPE BORRAS
 Tfno: 19 - ULLDECONA

Desde San Rafael del Río

A ULLDECONA

De grata memoria serán para mí, las tranquilas y agitadas horas que estos dos últimos años he pasado en la villa de Ulldecona.

Vine a este pueblo con recelo y temor, ante las cosas que se me contaban del mismo: que era una población atrasada, esclavizada, encadenada al yugo vil del caciquismo y carente en absoluto de almas sinceras y dignas que entonasen cantos de libertad y de progreso.

Más pronto, pude convencerme que aquellas murmuraciones eran gratuitas y falsas; que si verdaderamente Ulldecona había vivido muchos años oscurecida y maltratada por la férula caciquil, ahora se levanta en masa y todo el pueblo a excepción de cuatro figurones que medran al amparo de la tiranía cavernícola, lucha por romper las cadenas que le atan, para poder levantar la frente y mirar serenamente a todos los demás pueblos, con el convencimiento y el orgullo de ser hijos de la Ulldecona noble, de la Ulldecona progresiva.

Y yo, aunque no soy hijo de esta población y por obligaciones personales me encuentro apartado de ella, siento latir mi corazón al unísono de estos hombres jóvenes, desinteresados y nobles que a no dudar lograrán hacer de su querido pueblo, lo que este podría ser, caso de tener buenos directores que supieran conducir las energías en él condensadas.

Y digo con toda la voz de mis pulmones: ¡Gloria Ulldecona, yo te saludo!

HERMENEGILDO FIBBA

*****
GRANITOS
José Esteve
 Salud 37 - ULLDECONA
 *****

A las mujeres de Ulldecona

Vosotras mujeres, sois la fuente de la responsabilidad de los hombres que llevan en su acción el fiel reflejo de lo que fué estado predominante de vuestra actividad en su vida. Sois imagen de enérgicas decisiones. Infiltrais con vuestros maternales conocimientos, las primeras firmezas que cimentarán el sentido del deber en los tiernos infantes. Haced que los sentimientos de bondad, les capaciten en su acción benéfica socialmente dirigida por un mañana mejor; asentáis las ideas y laborais por una educación que siendo eficaz, ordene los conceptos y forme con claridad las conceptualizaciones razonadoras del ser en su comprensión, para que pueda mostrarse equilibrado, plenamente convencido de su colaboración social; llenais de luz la mente y haceis sentir el aleteo de unas ansias de liberación, que borbotoneando en corazones briosos defensores de una realidad, habeis hecho nacer al conjuro de una verdad suspirada el Ideal luminoso de una República, siendo las posibilidades de un programa izquierdista que labora por la aceptación íntegra de una equiparación exigida por esta hora social, que nadie puede eludir.

No podeis desertar de vuestro puesto de lucha, sin encontraros responsables de la desgracia de los hijos que formasteis para la verdad.

Sabed mujeres republicanas del P. R. R. S. plenamente conocedoras de vuestra misión que:

La conciencia de vuestros hijos nadie puede disputarla para fines bajos que hayan de redundar en perjuicio de vuestra liberación; el trabajo desprestigiado y malversado, con fines perversos, de vuestros hombres, puede ser esclarecido y severamente vengado con el castigo de los detentores, si vosotras sabeis mostraros comprensoras del deber, sin claudicar; que los que reniegan de la República, lo hacen por sentirse heridos en sus ambiciones desenfrenadas y quisieran detener la marcha que significa la puerta abier-

ta para el mejoramiento económico e intelectual del hijo del pueblo; que allí donde corre un rumor perjudicial, no está lejano el que lo propaga gozándose si con esto logra hacernos vacilar, porque no desconoce que de vuestro desfallecer alcanzará una reacción que os haga caer de nuevo bajo las garras de una explotación recrudescida; que nadie por muy creyente que sea ha de vender a cambio de unas promesas, su responsabilidad; que jamás se encontrarán juntos dos caminos tan dispares, como los que se entregan de lleno al Ideal grandioso de alcanzar la equiparación social de todos los hijos del pueblo, sin distinguirlos por creencias.

MARINA DAUFÍ

Agricultores

No dejéis de adquirir cuanto antes la maravillosa recolectora de Aceitunas del suelo marca A. R. A.

La única que opera a satisfacción del más exigente. Pedid referencias a los mismos compradores, poseedores y hos convencereis.

Pago contra entrega 2 por ciento descuento. Pago fin de campaña mes Febrero de cada año, sin cargo de intereses.

Agente distribuidor exclusivo:

FELIPE BORRAS

Agente Comercial Colegiado

Teléfono, 19

ULLDECONA

128 - MAYOR, - 128

P. R. R. S. C.
CAFÉ
**Agustí
ORTIZ**
Servei esmerat
PLAÇA REPUBLICA, 5

La sastreria millor
Les sempre la de **SIMO**

COL-LABORACIO

La gent xerraire

Aquest contingent de persones que imiten els lloros i les cotorres xerrant, son per a la humanitat, una mena de plaga pestilenta. Car si hi ha una llei que castiga les injurries aquesta no s'aplica amb intensitat; es una llei excessivament tolerant. Si aquesta llei no vol castigà amb presó, segons el grau d'injuria, pot castigà amb morrió. Si senyors, amb morrió, lo mateix que'ls gossos. Un morrió exprés que subjectés les barres i privés d'obrir la boca.

Aixó, natulment, la República no ho farà perquè's massa humana i lliberal, pero hem de reconeixer que si empleés aquest sistema de càstic es faria un bé dintre de la societat, perquè de les xerramentes d'aquesta gent procàs, tothom de ple o de retruc, en rep les conseqüencies. I aquest contingent de xerraires no es pas tot de gent analfabeta, hi ha senyors que passen per savis i son pitjor que un safareig, pitjor que un veinat de xafarderes. Si els que escriuen aquelles poques soltes fossin dones hem diriem: «Coses de dones», pero com son homes (encara que no ho sembli), hem d'exclamar: «Coses de benaventurats». Tal vegada aquets senyors manejarien millor una escombra que una ploma.

En aquest món hi ha moltes professions equivocades!

Fa pena llegir certa classe de premsa, de pensà els estralls que pot ocasionà als lectors d'intel·ligencia reduida, perquè no fant mes que xerrar a tort i dret, calumniant als homes, que encara que joves, tenen l'esperit mes elevat que'l seu.

Per la salut pública, pel benestar espiritual, cal pendrer mesures riguroses per tal de fer callar esta classe de gent, que no fant mes que sembrar la immoralitat i l'embrutiment del poble.

JOAN BTA. OLLE.

Ulldecona, Juliol, 1933.

P O L V O R I N A D E S

Sens diu...

Que's fan gestions per que vingui un mestre especial per a ensenyar a parlar i escriure el catalá al senyor alcalde.

Que tots els «fueros» d'un xicot que pica molt i no sont campanes, se li han acabat per manca de banquets.

Que «S. A. de factures de ciment» del municipi (a) «tanca carrers», va pendrer tres taçes de tila al assabentar-se de que als amos els havien donat la llauna.

Que un regidor, membre per mes senyes, de la junta de foment, esta dispossat a rectificà tot el mal fet que hi à al expedient del camí de Montsià.

Sempre que desitjeu un bon tratje aneu a **SIMO**

Que demostra lo poc coneixedor que's del càrrec, ja que un cop tret tot lo dolent ja no queda res.

Que si estaria disposat, a rectificà també la obertura de les quatre parets velles, per les que li varen donar les cinc mil calandries de l'ala

Que al «mecànic aviadó» li torrem a fer present, deu anar a fer la feina amb «auto»...

Que Monsianet te deposit d'adoquins alcoholizats a preus baratissims.

Que un confiter ha pres ciri amb un enterro.

Que per lo que pareix Sauquito i Chuas son la mateixa persona.

EL TIO DE LA MECHA

COFINS... Los Capachos únicos

de mayor rendimiento, son sin discursión los de la Acreditada **Joaquín Pifarch de Artana**
Fábrica de DON

AGENTE EXCLUSIVO DE VENTA

FELIPE BORRAS

Teléfono, 19 ULLDECONA

Caçadors!

Recordeu que al carrer Major, n.º 126 (Relotjeria) trobareu el material de caça necessari per a la pròpera temporada a preus molt reduïts.

JOSEP BORDES

El mosaics de millor **rendiment**

TOMAS NOFRE

Deposit de tota classe de **Materials de Construcció**

Pl. Sales y Ferre, 11 - ULLDECONA

Winterthur

Seguro contra ACCIDENTES

Agente en ULLDECONA **Felipe Borrás**

¡OJO!

Los más delicados paladares exigen siempre los embudidos de la famosa fábrica de Don Rafael Baró, Cervia de Ter. (Gerona)

Agente de ventas **FELIPE BORRAS**

CARNET

Fem present als senyors subscriptors que amb motiu d'haver ampliat en dues planes mes, el nostre setmanari, ens veiem obligats a posar a 1'80 el preu de subscripció, per trimestre de dotze números.

Creiem que tot-hom, continuarà ajudantnos en la nostra tasca.

Son muchos los vecinos que acuden al río Cenia, donde toman el baño agradablemente, aprovechando la mucha cantidad de agua que este caluroso verano, baja por el mismo.

Estos días, algunos empleados del Municipio se han dedicado a colocar los rótulos con las nuevas denominaciones, con que el Ayuntamiento acordó designar diversas calles de esta población, sustituyendo nombres anticuados y sin sentido por el de personas ilustres y republicanos de abolengo.

Se halla muy mejorado de la dolencia que le aquejaba, el joven Vicente Castell Gavaldá.

Lo celebramos muy de veras.

Se ha recibido en la Alcaldía de esta villa, la Biblioteca concedida por la Junta de intercambio y de adquisición de libros de Madrid.

Consignamos el hecho, celebrando y agradeciendo los desvelos de aquella loable institución en pro de la cultura.

!! Sensacional !!

¿Queréis tomar café copa y puro gratis.

Pues adivinad a que partido pertenecen los de «la vara».

Dirigirse a

"MONTSIANET"

Plaza de la República, 5.

Altavoz

¿Ha aparecido «Chuas»? Parece ser que sí y que es nada menos que el grande, el incommemorable y simpaticuísimo Sauquito.

Y que ha saltado hecho un furor, un Vulcano con sus rayos, un Marte con sus lanzas, un Vesubio con su lava ¡Brrrr! ¡Rayos y truenos! ¡Mil bombas! ¡Fúúú!!!

¿El señor Chuas no recuerda las alabanzas que dirigió a los socios del P. R. R. S. C. o «Cuarto secreto»? Pues, ahí va una muestra. «Tontos, salvajes, bárbaros, incendiarios, hombres sin conciencia, meteretes, estúpidos, locos, viles, desalmados, babilonios, inmorales, saqueadores, brutos, ridículos, degradados, ambiciosos, ignorantes, caballos desbocados, indignos de tratar con personas cultas y decentes, etc.» son las frases con que nos ha obsequiado el católico, apostólico y romano Chuas. Recordadlo, jóvenes del «Cuarto secreto».

Y Chuas cree que de veras es un evangelista, un nuevo «Jesús que torna» ¡Vamos, que estás de huevo, guasón! Y que si huevos necesitas, puedes hacer el pedido al señor que tanto maltratas en tus erupciones y que ayudó a salvar a tu familia, en lejana ocasión.

¡No puedes figurarte amantísimo, cultísimo y moralísimo Chuas, lo que nos reímos con tu salida! Fué algo épico, sensacional, Montsianet, Mechita, Justito y toda la redacción pasaron uno de los ratos mejores de su vida. Figúrate, caro amigo, nada menos que Chuas predicando la doctrina cristiana y enseñando la moral y el catecismo. ¡Eres archimonumental, Charlot y Pamplinas a tu lado son pigmeos; no hacen reír tanto como tú!

Y sinceramente Chuas, nosotros no pensamos boicotear a nadie y mucho menos a familiares que están lejos de estas guasitas, pero eso sí, te suplicamos continúes tus bromitas, porque nos reímos muy.

SPEACKER.

DARRERA HORA

Al moment de tancar l'edició, rebem unes notes de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, que publicarem la setmana entrant.

ESPORTIVES...

CENTRE D'ESPORTS, o TARRAGONA F. C., o

Un altre partit pessim i dolent ens varen fer diumenge passat els dos equips nomenats en primer lloc i que va acabar amb el resultat que tots dos mereixien per no haver demostrat superioritat l'un en l'atre.

Van sis encontres d'aquest torneig i encara el Centre d'Esports no s'apuntat una sola victòria al seu quadre: amb aixó hom pot preveure amb el greu estat que's trova l'equip local.

¿Será degut a una mala organització per part dels dirigents? N'ho creiem pas, pero desitjariem amb gran manera que quant mes aviat millor, tornés ha imperar la moral i disciplina que'l va posar a un lloc tant elevat.

Hi ha la majoria de l'afició que veuria amb bons ulls un equip fet a base de jugadors novel·ls i que anessin plegant els que ja fa mols anys que juguen, ja que per raó natural aixis hauria d'esser i donar pas als que han de fer l'equip demà passat. Ara els encarregats d'arreglar-ho tenen la paraula.

Veurem si demà amb l'Athletic de Mora, que tan bon resultat feu al seu camp, el Centre d'Esports es treu l'espina de sobre i s'allunya de la cua on está clasificat.

PENAL.

Pasta dentrífica "ALICIA"

Unica en sabor, frescura y limpieza para la boca

DE VENTA EN TODAS PARTES

Depositario: Felipe Borrás

Xafarderies...

PEL BARRI DIUEN...

...que Estellé (a) «La Vanguardia» «Pixum» o la «Radio» (com vullguim dir-li) es mort de ganes de jugar al primer equip...

...que'l «cónclave» de casa el sastre ha disminuít desde que ha ficat la porta...

...que desde que baixa agua al riu, ningú va a entrenar-se al camp...

...que un defença dels «Merenques» y Lazcano es volien beure tota l'agua del riu...

Una rectificació. — Es tracta del que varem dir d'en Fabra la setmana passada. Ell diu que no li sap mal que li diguin pagés porque ho és. Pero diu que no es veritat que li digués una xicota per la Rambla.

Queda aixís ben sentat, que's pagés, pero que no li va dir cap xicota.

LAS CANTA CLARAS

BOLSIN DEL «CENTRE»

Estirades y Pincells	120
Lluís Merengue	58
Aspirant a peixcater adormit	45
Condesada El Niño	44
Hechures femenines	104
Amores y amoríos Fabreta	99
Ra'io «Rel»	90
Paja y Alfalfa, S. A.	Baja
Recluta militar	Baja
Periodista de regadú	60
Tapa forats sonoro	55
Música y Barberos reunidos	80
Viuclements Espenilla	90
Tejidos Presidenciales	(?)
Cinturons y Jacas-Vice	0'65
Cajas y Harinas	0'65
Secretaría General	0'65

Con sigui que la junta está en liquidació total els liquidem tots a 0'65 tret del gordo Carnicero que el posarem a 280. **MIS-TE-RIO.**

Puntuació del Torneig "Orthi"

	P. J.	P. G.	P. P.	P. E.	G. F.	G. C.	Punt.
Gimnástic	5	4	0	1	17	11	8
Tarragona	4	2	2	0	8	3	6
Athetics	5	2	2	1	10	16	6
Dertusa	6	2	1	3	9	16	5
Rapitenca	6	1	2	3	6	7	4
Ulldecona	6	0	3	3	7	11	3